

הפטרת פרשת החודש - אשכנז

ספר יחזקאל, פרק מה

טז כל העם הארץ יהיו אל-התרומה הזאת לנשיא בישראל:
ז ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסוף בחגים ובחדשים ובשבתות
בכל-מועדי בית ישראל הוא-יעשה את-החטאת ואת-המנחה
ואת-העולה ואת-השלמים לכפר בעד בית-ישראל: יח כה-אמר
אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר-בן-בקר תמים וחטאת
את-המקדש: יט ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל-מזוזת הבית
ואל-ארבע פנות העזרה למזבח ועל-מזוזת שער החצר הפנימית: כ וכן
תעשה בשבעה בחדש מאיש שגה ומפתי וכפרתם את-הבית:
כא בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים
מצות יאכל: כב ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל-עם הארץ פר
חטאת: כג ושבעת ימי-החג יעשה עולה ליהוה שבעת פרים ושבעת
אילים ותמימם ליום שבעת הימים וחטאת שעיר עזים ליום: כד ומנחה
איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן הין לאיפה: כה בשביעי בחמשה
עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחטאת כעלה וכמנחה
וכשמן:

פרק מו

א כה-אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור
ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: ב ובא הנשיא
דרך אולם השער מחוץ ועמד על-מזוזת השער ועשו הכהנים את-עולתו

וְאֶת־שְׁלֹמֹי וְהַשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתָּן הַשַּׁעַר וַיֵּצֵא וְהַשַּׁעַר לֹא־יִסָּגֵר
עַד־הָעֶרֶב: ג וְהַשְׁתַּחֲוֶה עִם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת וּבַחֲדָשִׁים
לִפְנֵי יְהוָה: ד וְהִעֲלָה אֲשֶׁר־יִקְרַב הַנְּשִׂיא לַיהוָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׂשֵׁה כִבָּשִׁים
תְּמִימִם וְאֵיל תְּמִים: ה וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבָּשִׁים מִנְחָה מִתַּת יָדוֹ
וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה: ו וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ פֶּר בֶּן־בֶּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כִּבָּשִׁים וְאֵיל
תְּמִימִם יִהְיוּ: ז וְאֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבָּשִׁים כַּאֲשֶׁר
תִּשְׂיֵג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה: ח וּבָבֹא הַנְּשִׂיא דֶרֶךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר יָבֹא
וּבְדֶרֶכוֹ יֵצֵא: ט וּבָבֹא עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶרֶךְ־שַׁעַר
צָפוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶרֶךְ־שַׁעַר לְגַב וְהַבָּא דֶרֶךְ־שַׁעַר לְגַב יֵצֵא דֶרֶךְ־שַׁעַר
צָפוֹן לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בּוֹ כִּי נִכְחוּ יֵצְאוּ [יֵצֵא]: י וְהַנְּשִׂיא
בְּתוֹכְכֶם בְּבֹאֵם יָבֹא וּבַצֵּאתְכֶם יֵצְאוּ: יא וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה
אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבָּשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה:
יב וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה וּפְתַח לוֹ
אֶת־הַשַּׁעַר הַפְּנִי קָדִים וַעֲשֶׂה אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־שְׁלֹמֹי כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בַּיּוֹם
הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרַי צֵאתוֹ: יג וְכִבֵּשׁ בֶּן־שָׁנָתוֹ תְּמִים
תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: יד וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עָלָיו
בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הֵהֵן לָרֶס אֶת־הַסֹּלֶת מִנְחָה
לַיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תְּמִיד: טו וַעֲשׂוּ [יַעֲשׂוּ] אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה
וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר עוֹלֹת תְּמִיד: טז כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־יִתֶּן
הַנְּשִׂיא מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנָיו נַחֲלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה אַחֲזָתָם הִיא בְּנַחֲלָה:
יז וְכִי־יִתֶּן מִתְּנָה מִנַּחֲלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדָּיו וְהִיְתָה לוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשַׁבָּת

לְנִשְׂיָא אַדְּ נַחֲלָתוֹ בְּנֵי לֵהֶם וַתְּהִיָּה: יח וְלֹא־יִקַּח הַנָּשִׂיא מִנַּחֲלַת הָעָם
לְהוֹנִתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ יִנָּחַל אֶת־בְּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִפְצוּ עַמִּי אִישׁ
מֵאַחֲזָתוֹ: